

P6_TA(2006)0417

Dzīvnieku aizsardzība un labturība 2006. - 2010. gadā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Kopienas rīcības plānu dzīvnieku aizsardzībai un labturībai 2006. - 2010. gadā (2006/2046(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par Kopienas rīcības plānu dzīvnieku aizsardzībai un labturībai 2006. - 2010. gadā (KOM(2006)0013) (Rīcības plāns),
  - ņemot vērā Komisijas darba dokumentu par rīcības plānu dzīvnieku aizsardzībai un ar to saistīto ietekmes novērtējumu (KOM(2006)0014 un SEK(2006)0065),
  - ņemot vērā EK līgumam (Amsterdamas Līgums) pievienoto protokolu par dzīvnieku aizsardzību un labturību,
  - ņemot vērā Padomes 1986. gada 24. novembra Direktīvu 86/609/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz to dzīvnieku aizsardzību, kurus izmanto izmēģinājumiem un citiem zinātniskiem mērķiem¹,
  - ņemot vērā Kopienas noteikumus par lauksaimniecības dzīvnieku aizsardzību,
  - ņemot vērā pašreiz sagatavošanas procesā esošo 7. Pētniecības un tehnoloģiskās attīstības pamatprogrammu (KOM(2005)0119),
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropadomes pavasara sanāksmei „Sadarbība izaugsmes un darbavietu attīstībai — jauns posms Lisabonas stratēģijā“ (KOM(2005)0024),
  - ņemot vērā Komisijas 2005. gada 15. jūnija pamatnostādnes ietekmes novērtējumam (SEK(2005)0791),
  - ņemot vērā Komisijas pilnvaras PTO sarunās par lauksaimniecību saskaņā ar Komisijas priekšlikumu attiecībā uz nosacījumiem PTO 2003. gada janvāra sarunās par lauksaimniecību (dokuments Nr. 625/02),
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu, kā arī Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumus (A6-0290/2006),
- A. tā kā jebkuras ar dzīvnieku aizsardzību un labturību saistītas darbības pamatā ir jābūt principam, ka dzīvnieki ir just spējīgas radības, kuru īpašās vajadzības ir jāņem vērā, un tā

---

¹ OV L 358, 18.12.1986., 1. lpp.

kā dzīvnieku aizsardzība 21. gadsimtā ir cilvēcības izpausme un izaicinājums Eiropas civilizācijai un kultūrai;

- B. tā kā Eiropā pēdējo gadu laikā ir pieņemti dažādi likumi dzīvnieku aizsardzības jomā un dzīvnieku aizsardzības līmenis Eiropā ir viens no visaugstākajiem pasaulē, un tā kā Eiropas Parlaments atkārtoti ir paudis uzskatu, ka šāda attīstība ir obligāta, un tā kā augsts dzīvnieku aizsardzības līmenis Eiropā atbilst sabiedrības pieprasījumam pēc ētiskā un sociālā ziņā drošiem produktiem;
- C. tā kā dzīvnieku aizsardzība skar vairākas politiskās jomas un daudzus ētiska, sociāla, politiska un ekonomiska rakstura jautājumus un tā kā dzīvnieku aizsardzību nedrīkst aprobežot tikai ar to dzīvnieku aizsardzību un labturību, kurus izmanto izmēģinājumos un lauksaimniecībā, bet tā ir jāattiecina uz visiem dzīvniekiem;
- D. tā kā dzīvnieku aizsardzība, veselība un produktu drošība ir savstarpēji saistītas un tā kā alternatīvas pārbaudes metodes un augsts dzīvnieku aizsardzības līmenis saistībā gan ar audzēšanu, gan kaušanu var pozitīvi ietekmēt produktu drošību un kvalitāti;
- E. tā kā, lai turpmāk attīstītu dzīvnieku aizsardzību Kopienas līmenī, ir jāpastiprina pasākumi pētniecības jomā, dzīvnieku aizsardzības aspekts ir jāiekļauj visos svarīgajos ietekmes novērtējumos, kā arī visas interešu grupas ir jāiesaista lēmumu pieņemšanas procesā un tā kā pārredzamība un atbalsts, kā arī spēkā esošo noteikumu vienota piemērošana un pārbaude visos līmeņos ir priekšnoteikumi, lai veiksmīgi īstenotu dzīvnieku aizsardzības stratēģiju Eiropā;
- F. tā kā dzīvnieku aizsardzības stratēģijas mērķis ir pienācīgi novērtēt izmaksu pieaugumu dzīvnieku aizsardzības jomā un tā kā godkārtīgas dzīvnieku aizsardzības politikas panākumi ir ierobežoti, ja šo politiku izstrādā vienpusēji tikai Eiropas Savienība un bez Eiropas un pasaules mēroga dialoga, spēcīgas izglītošanas un informēšanas stratēģijas valstīs un ārpus tām attiecībā uz dzīvnieku aizsardzības augsto standartu priekšrocībām;
- G. tā kā ES politika dzīvnieku aizsardzības jomā ir obligāti jāsaista ar saskaņotu tirdzniecības politiku, kas atzīst to, ka par spīti ES centieniem nedz 2004. gada jūlija pamat nolīgumā, nedz kādā citā PTO Dohas sarunu pamatdokumentā ir ņemts vērā dzīvnieku labturības jautājums, un tā kā, kamēr nemainās ES vissvarīgāko partneru pamatnostāja PTO sarunās, turpmākus dzīvnieku aizsardzības standartus, kas varētu negatīvi ietekmēt ražotāju konkurētspēju starptautiskā mērogā, nevar ieviest;
- H. tā kā Komisija PTO sarunās galveno uzmanību nepievērsa jautājumam par nekomerciālu interešu atzīšanu, kuras skar arī dzīvnieku labturību, un tā kā līdz ar to nevar gaidīt, ka nekomerciālu interešu atzīšana kļūs par galīgās vienošanās sastāvdaļu, kamēr Komisija uzskatāmi nemaina savu nostāju sarunās;
- I. tā kā izšķiroša stratēģija par lauksaimniecības dzīvnieku aizsardzību, kura attiecas tikai uz Eiropas tirgu, ir bīstama ar to, ka daļa Eiropas ražotāju pārtrauc savu darbību;
- J. tā kā lauksaimniecības dzīvnieku aizsardzības līdzsvarošanai Eiropas Savienībā un importēšanas noteikumiem jābūt vienam mērķim — novērst, ka Eiropas ražotāji atrodas neizdevīgākā stāvoklī pasaules tirgū;
- K. tā kā aizvietošanas, samazināšanas, uzlabošanas principa īstenošana (3R princips —

Replacement, Reduction, Refinement), kā rezultātā būtu jāsamazina dzīvnieku izmantošana pētniecībā, zinātnē un produktu pieļaujamības pārbaudēs, ir ES dzīvnieku aizsardzības politikas stūrakmens,

1. atzinīgi vērtē Kopienas rīcības plānu dzīvnieku aizsardzībai 2006. - 2010. gadā, saistībā ar kuru pirmoreiz Amsterdamas Līgumam pievienotais protokols par dzīvnieku aizsardzību ir transponēts kopējā rīcības plānā par turpmāko dzīvnieku aizsardzības attīstību Eiropā;
2. pauž bažas, ka Komisija rūpējas tikai par to, lai nodrošinātu, ka dzīvnieku aizsardzību pilnībā ņem vērā arī ar to saistītās politikas jomās;
3. uzskata, ka ir steidzami jāuzsāk ES politikas izvērtēšana dzīvnieku aizsardzības jomā atbilstīgi tās tiesiskajiem pienākumiem saskaņā ar Amsterdamas Līgumam pievienoto protokolu par dzīvnieku aizsardzību un labturību;
4. uzskata, ka uzlabota dzīvnieku aizsardzība atspoguļo Kopienas ilglaicīgo apņemšanos, un tādēļ aicina Komisiju savlaicīgi ziņot par sasniegumiem un atbilstīgi tiem iesniegt paziņojumu par rīcības plāna turpmāko attīstību pēc 2010. gada;
5. aicina Komisiju un dalībvalstis savas kompetences ietvaros turpināt darbu dzīvnieku aizsardzības jomā un turklāt pilnībā ņemt vērā visu dzīvnieku aizsardzību un labturību; aicina Komisiju aizstāvēt to, ka Eiropā sīvēnus kastrē no septiņu dienu vecuma, izmantojot anestēziju;
6. pauž nožēlu, ka Eiropas dzīvnieku aizsardzības politika līdz šim galvenokārt attiecas tikai uz lauksaimniecības dzīvnieku aizsardzību un labturību;
7. atzinīgi vērtē Komisijas centienus attīstīt un uzlabot tiesību aktus dzīvnieku aizsardzības jomā, dzīvnieku aizsardzības aspektu iekļaušanu visās Kopienas politikas jomās un visa veida iespējamo pasākumu (likumdošana, brīvprātīgas pamatnostādnes labai praksei, izglītošana, veicināšana, pētniecība u.c.) īstenošanu, lai nodrošinātu augstu dzīvnieku aizsardzības līmeni saistībā ar izturēšanos pret dzīvniekiem; šajā sakarā uzskata, ka galvenais ir likumdošanas darbā, ciktāl tas ir pamatots, radīt kopīgu bāzi, uz kuras pamata var izstrādāt brīvprātīgas papildu iniciatīvas ar atbilstīgu *ad hoc* apzīmējumu;
8. uzsver, ka, lai uzlabotu vai no jauna izstrādātu obligātos standartus dzīvnieku aizsardzības un labturības jomā, ir jāvienojas par prioritāru sarakstu, kurā ir skaidri norādītas dzīvnieku sugas un definētas problēmas; uzskata, ka turpmāko gadu laikā minētajā prioritārajā sarakstā jāiekļauj šādas dzīvnieku sugas: piena liellopi, pieauguši liellopi, akvakultūras dzīvnieki, nobarošanai paredzētās cūkas un tītari;
9. uzskata, ka, tā kā katram no minētajiem mehānismiem būs atšķirīga nozīme, būs jāveic politiska rakstura pētniecība, lai definētu šīs atšķirīgās nozīmes un izskaidrotu tās iesaistītajām personām;
10. konstatē, ka daudzas Kopienas politikas jomas, kas nav iekļautas rīcības plānā, ietekmē dzīvnieku aizsardzību, piemēram, ilgtspējīga attīstība, Konvencija par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (*CITES*)² un tirdzniecības

---

² Konvencija par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām, parakstīta 1973. gada 3. martā.

standarti, un uzsver, ka ir svarīgi visās svarīgajās politikas jomās pilnībā pievērst uzmanību jautājumiem par dzīvnieku aizsardzību;

11. norāda uz to, ka, ieviešot augstākus dzīvnieku aizsardzības un labturības standartus, ir jāņem vērā atsevišķu Eiropas Savienības reģionu īpatnības;
12. uzsver, ka Komisija nodrošina visu līdz šim spēkā esošo ES tiesību aktu īstenošanu dzīvnieku aizsardzības jomā un tie paliks spēkā arī turpmāk;
13. aicina Komisiju un dalībvalstis, ņemot vērā savstarpējās atbilstības noteikumus, vērst uzmanību uz visu noteikumu vienotu piemērošanu un uzraudzību Eiropas Savienībā un konsekventi rīkoties konstatēto pārkāpumu gadījumos, lai saglabātu uzticību spēkā esošajiem noteikumiem un nodrošinātu taisnīgu konkurenci Eiropas Savienībā;
14. norāda uz nepieciešamību aplūkot pasākumus dzīvnieku aizsardzības jomā saistībā ar to sociālekonomisko ietekmi;
15. aicina Komisiju sistemātiski iekļaut attiecīgos izvērtējumus par visu ar dzīvnieku aizsardzību saistīto pasākumu ietekmi; visos ietekmes novērtējumos par jaunajām dzīvnieku aizsardzības normām ir jāaplūko ētiska, sociāla un ekonomiska rakstura ietekme kopumā un jāvērs uzmanība uz jaunākajiem sasniegumiem zinātnē, praktisko pieredzi un attīstību starptautiskā mērogā; minētajos novērtējumos jānorāda uz pozitīvajiem aspektiem un visaptveroši jāņem vērā dažādu faktoru mijiedarbība, piemēram, dzīvnieku aizsardzība, veselība, vide un produktu kvalitāte;
16. atzīst, ka augsti dzīvnieku aizsardzības standarti ir saistīti ar izmaksu palielināšanos lauksaimniekiem, un uzskata, ka ir jāveic īpaši pasākumi, lai novērstu, ka ražošanu pārceļ uz tām valstīm, kurās standarti ir zemāki; aicina Komisiju visos ietekmes novērtējumos ņemt vērā darba drošības aspektu; saskaņā ar pārstrādāto Lisabonas darba kārtību ir vajadzīgs jauns to izmaksu izvērtējums, kuras ir saistītas ar jauniem priekšlikumiem un ietekmē attiecīgo uzņēmējdarbības un pētniecības sektoru konkurētspēju starptautiskā mērogā;
17. norāda, ka, atbilstīgi nosakot normu īstenošanas termiņus, ņemot vērā dzīvnieku skaitu un uzņēmumu apjomus vai atsakoties no liekas birokrātijas, kas saistīta ar pārbaudēm un dokumentāciju, tiek veicināts atbildīgo pušu atbalsts dzīvnieku aizsardzībai; ir rūpīgi jāpārbauda iespējas, kas ir saistītas ar jaunu tehnoloģiju un procedūru izmantošanu;
18. uzsver, ka dzīvnieku aizsardzība un dzīvnieku veselība ir savstarpēji cieši saistīti jautājumi; tāpēc rīcības plāns būtu jāīsteno tā, lai, pastiprinot dzīvnieku aizsardzību, uzlabotos dzīvnieku veselība un lai dzīvnieku veselības politikas mērķis vienmēr būtu saistīts arī ar dzīvnieku aizsardzības uzlabošanu, un uzlabojumi būtu izmērojami;
19. aicina Komisiju cīņā pret dzīvnieku sērgām pievērst pastiprinātu uzmanību dzīvnieku aizsardzības aspektiem; reģionāli veikta vakcinācija ārkārtējos gadījumos ir labāks sērgu apkarošanas līdzeklis nekā daudzu veselu dzīvnieku iznīcināšana, turklāt ir jāņem vērā dažādā attieksme pret vakcināciju atsevišķās dalībvalstīs un tās iespējamā ietekme uz tirdzniecību; arī vakcināciju izmantošana preventīvos nolūkos būtu jāpastiprina, cik vien tas tehniski ir iespējams; aicina Komisiju, atbilstīgi piemērojot attiecīgos Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas līgumus, pastiprināt centienus, lai samazinātu ierobežojumus tirdzniecībā ar ražojumiem, kas iegūti no vakcinētiem dzīvniekiem;

20. atzinīgi vērtē to, ka dzīvnieku aizsardzības jautājumiem piešķir lielāku nozīmi kopējās lauksaimniecības politikas kontekstā; taču norāda, ka ar to saistītās administratīvās izmaksas jau šobrīd ir pārāk lielas; no otras puses, kritizē to, ka lauku attīstības politikai paredzēto līdzekļu samazinājums praktiski apgrūtinās pabalstu finansējumu lopkopjiem, lai viņi īstenotu Kopienas tiesību aktus dzīvnieku labturības jomā; pauž nozēlu, ka putnkopji un cūkkopji nesaņem kompensāciju par to, ka viņi ievēro Kopienas dzīvnieku aizsardzības tiesību aktus saskaņā ar savstarpējās atbilstības noteikumiem;
21. aicina Komisiju un dalībvalstis saistībā ar lauku attīstības politiku, labvēlīgi raudzīties uz visu rīcībā esošo dzīvnieku aizsardzības līdzekļu izmantošanu;
22. norāda, ka Kopienas tiesību aktus par dzīvnieku pārvadāšanu (Regula (EK) Nr. 1/2005³ un Direktīva Nr. 95/29/EK⁴) praksē bieži neievēro, it īpaši attiecībā uz atpūtas laiku, ūdens apgādi un barošanu; tādēļ aicina Padomi un Komisiju veikt atbilstīgus pasākumus, lai dalībvalstis stingrāk un efektīvāk uzraudzītu Kopienas tiesību aktu piemērošanu;
23. norāda, ka saistībā ar dzīvnieku pārvadājumiem ir noteikti jāievieš un jāievēro zinātniski pamatoti dzīvnieku aizsardzības indikatori (atbilstīga tehnika, laika posms, apmācīts personāls) un, nosakot šos indikatorus, ir jāņem vērā klimata apstākļu dažādība dalībvalstīs saistībā ar atšķirīgajām dzīvnieku piemērošanās iespējām vidē; tādēļ aicina Komisiju atbalstīt centienus, lai noteiktu un ieviestu objektīvus un īpašus parametrus, ar ko nosaka labāku dzīvnieku labturību to pārvadāšanas laikā, un lai noteiktu integrētas sertificēšanas sistēmas, kurās uzmanību pievērš arī ietekmei, kādu klimata un struktūru atšķirības ES reģionos var atstāt uz dzīvniekiem, to pārvadāšanas nosacījumiem un ilgumu;
24. norāda uz to, ka Komisijai līdz 2010. gadam kopā ir jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojums par izvietojuma blīvumu un pārvadāšanas maksimālo ilgumu attiecībā uz dzīvnieku pārvadājumiem un atbilstīgie tiesību aktu priekšlikumi;
25. uzskata, ka atbalsts 3R principa īstenošanai un turpmākai attīstībai dzīvnieku aizsardzības pētniecībā ir divas dažādas lietas un tāpēc 4. mērķis būtu jāsadala divos mērķos;
26. atzinīgi vērtē paredzētos pasākumos pētniecības jomā saistībā ar dzīvnieku aizsardzību; pētniecībā līdzās vispārējai zinātniskai pamatinformācijai ir jāvērs galvenā uzmanība uz viegli izmantojamiem un pārredzamiem dzīvnieku aizsardzības indikatoriem, sertificēšanas un marķēšanas sistēmu attīstību un citām metodēm, kas aizstāj izmēģinājumus, kuros izmanto dzīvniekus (3R princips);
27. aicina Komisiju nodrošināt, ka piemērotus un zinātniski pamatotus indikatorus, ciktāl tie ir izstrādāti, iekļauj spēkā esošajos un jaunajos dzīvnieku aizsardzības tiesību aktos, cik vien tas ir iespējams, un ka, citiem vārdiem sakot, mērķu nevis līdzekļu noteikšanai piešķir lielāku nozīmi;
28. aicina Komisiju visus turpmāk pārstrādātos tiesību aktus par dzīvnieku labturību balstīt uz objektīviem indikatoriem, lai izvairītos no patvaļīgiem lēmumiem ar nepamatotām ekonomiskām sekām lopkopjiem;

---

³ Padomes Regula (EK) Nr. 1/2005 (2004. gada 22. decembris) par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā (OV L 3, 5.1.2005., 1.lpp.).

⁴ Padomes Direktīva 95/29/EK (1995. gada 29. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 91/628/EEK par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā (OV L 148, 30.6.1995., 52. lpp.).

29. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka saistībā ar 7. Pētniecības pamatprogrammu ir sagatavots pietiekams finansējums pētniecībai dzīvnieku aizsardzības un labturības jomā, lai patiesi sasniegtu rīcības plāna mērķus; īpaši prasa, lai īpašu uzmanību pievērš objektīvo indikatoru izpētei dzīvnieku labturības jomā un lai, nosakot šos indikatorus, vērā ņem klimata apstākļu dažādību Eiropas Savienībā;
30. lūdz Komisijai atbalstīt dzīvnieku identificēšanai paredzēto elektronisko sistēmu izpēti un izstrādi,
31. aicina Komisiju nodrošināt, ka 6. Pētniecības pamatprogrammas tehnoloģiskās platformas un pētnieciskos darbus, piemēram, projektu „PredTox”, kuri ievērojami veicina rīcības plāna īstenošanu, turpina pēc iespējas mazāk birokrātiski arī 7. Pētniecības pamatprogrammas ietvaros;
32. uzskata, ka plaša uzmanība ir jāvērs uz 3R principu; atzinīgi vērtē Komisijas centienus turpināt Direktīvas 86/609/EEK izstrādi attiecībā uz to dzīvnieku aizsardzību, kurus izmanto izmēģinājumos un citiem zinātniskiem mērķiem; atbalsta Komisiju, kas vēl 2006. gadā paredz iesniegt atbilstīgus tiesību aktu priekšlikumus; sagaida, lai Komisija šajā sakarā izklāstītu, kādā veidā var nodrošināt noteikumu vienotu piemērošanu un to ievērošanas pārbaudi;
33. uzskata, ka ar ES tiesību aktu ierosināto pārstrādāšanu attiecībā uz dzīvnieku izmantošanu izmēģinājumos ir jānodrošina, ka Direktīvas Nr. 86/609/EEK piemērošanas jomu paplašina, attiecinot to uz pamatizpēti un pētniecību, kurā izmanto dzīvniekus mācību nolūkos;
34. aicina Komisiju nodrošināt, lai nozares ieguldījums izmēģinājumu ar dzīvniekiem aizstāšanā, par kuru vienojās saskaņā ar Eiropas Partnerattiecībām alternatīvu metožu jomā, būtu efektīvs, atklāts un savlaicīgi īstenots; aicina Komisiju uzlabot noteikumus, kas attiecas uz informācijas izplatīšanu par izmēģinājumiem ar mugurkaulniekiem un izvairīšanos no atkārtotas izmēģinājumu ar dzīvniekiem veikšanas, un piemērot tos visās izmēģinājumu ar dzīvniekiem jomās, kā arī uzlabot visus tiesību aktus, kas paredz izmēģinājumus ar dzīvniekiem, tai skaitā npublicētu un neveiksmīgu pētījumu datu izplatīšanu;
35. aicina Komisiju starptautiskā mērogā, proti, PTO un SEB, atbalstīt dzīvnieku aizsardzības un ar dzīvnieku izmantošanu izmēģinājumos saistīto prasību saskaņošanu produktu pieļaujamības procesā un aizstāvēt Eiropā pašreiz izmantojamās alternatīvās metodes; uzskata, ka ir jāpaātrina tādu metožu izstrāde, apstiprināšana un pieņemšana, ar kurām strādājot, dzīvniekus neizmanto izmēģinājumos, un pastiprināti ir jāsaņem līdzekļi, personāls un administratīvais atbalsts katrā posmā, lai nodrošinātu dzīvnieku izmantošanas iespējami ātru aizstāšanu ar citām metodēm;
36. aicina ES regulējošās iestādes atzīt Eiropas Alternatīvu metožu apstiprināšanas centra jau atzītos izmēģinājumu veidus bez dzīvnieku izmantošanas;
37. atzīst, ka zemas kvalitātes zinātniskais darbs no ētiskā viedokļa nav pieņemams un nozīmē līdzekļu izšķērdību un ka ES būtu jāpieprasa, lai visus jaunus, pārstrādātos un esošos izmēģinājumu veidus, pirms veicina, ierosina vai apstiprina to izmantošanu, apstiprina saskaņā ar mūsdienu standartiem, ņemot vērā cilvēku un vides drošību;

38. aicina Komisiju, veidojot papildu ES iestādi dzīvnieku aizsardzības jomā, vispirms uzlabot to Kopienas iestāžu savstarpējo sadarbību, kuras nodarbojas ar dzīvnieku aizsardzības jautājumiem;
39. atzinīgi vērtē Komisijas centienus izstrādāt dzīvnieku aizsardzības marķējumu un izpētīt ar to saistītos jautājumus; tas dod patērētājam iespēju iegūt informāciju, iegādājoties attiecīgos produktus; ir jācenšas iekļaut pārstrādāto produktu marķēšanu;
40. uzskata, ka patērētāji ir jāinformē un jāsaģatavo tam, ka par ražojumiem, kurus piedāvā lauksaimniecības uzņēmumi ar augstākiem dzīvnieku aizsardzības standartiem, ir jāmaksā vairāk, kā arī ka šiem ražojumiem ir atbilstīgs marķējums;
41. uzskata, ka 2008. gadā Eiropas Parlamentam un Padomei paredzētajā Komisijas ziņojumā par putnu gaļas un punktu gaļas izstrādājumu marķēšanu, kas ir saistoša un norāda uz dzīvnieku aizsardzības normu ievērošanu, īpaša uzmanība ir jāvērs uz to normu ievērošanu, kuras pārsniedz prasību minimumu; ar marķēšanas sistēmu, kuras pamatā ir normas, kas pārsniedz minimālās prasības, varētu atrisināt problēmu, kas skar tos patērētājus, kas vēlas iegādāties produktus, kas norāda, ka ir ievērotas dzīvnieku aizsardzības normas, bet veikalos nevar atpazīt šos produktus;
42. aicina Komisiju nodrošināt to, ka marķējumi ir pārredzami, viegli saprotami un uzticami; ar „ES etiķetes” palīdzību, norādot, piemēram, „ražots saskaņā ar ES dzīvnieku aizsardzības standartiem” un neatbilstīgiem produktiem — „nav ražots saskaņā ar ES dzīvnieku aizsardzības standartiem”, vienkārši un saistoši tiktu nodrošināta dzīvnieku aizsardzības normu izpilde attiecībā uz visiem Eiropā pārdotajiem produktiem; dzīvnieku aizsardzības pasākumu gadījumā, kuri pārsniedz minimālās prasības, īpaša norāde uz etiķetes precīzāk informētu patērētāju par ražotāja papildu centieniem, piespiestu tirdzniecības partnerus ievērot Eiropas dzīvnieku aizsardzības standartus un līdz ar to radītu Eiropai iespēju savus dzīvnieku aizsardzības standartus izplatīt visā pasaulē; uzsver privāto marķējumu nozīmi, proti, attiecībā uz augstākiem dzīvnieku aizsardzības standartiem;
43. prasa, lai Komisija saskaņā ar tās Regulu (EK) Nr. 1071/2005⁵ piešķir finansiālu atbalstu valstu informācijas un veicināšanas pasākumiem saistībā ar pārtikas produktiem, kas iegūti no dzīvniekiem, ņemot vērā dzīvnieku aizsardzībai atbilstīgas ražošanas normas; šai sakarā galvenā uzmanība ir jāpievērš Komisijas rīcības plānā paredzētajai Eiropas kvalitātes normu izstrādei ražojumiem, kas iegūti dzīvnieku aizsardzībai atbilstīgas ražošanas procesā;
44. atzinīgi vērtē centienus atvieglot patērētājiem ierosināto tirdzniecības un informācijas sistēmu atpazīstamību, taču vienlaicīgi uzsver nepieciešamību atvieglot šo sistēmu izmantošanu visām pārtikas produktu aprītē iesaistītajām pusēm;
45. principiāli atbalsta integrētu un vienotu indikatoru paredzēto izstrādi un izpēti dzīvnieku aizsardzības jomā; tiem ir jābūt zinātniski pamatotiem, objektīviem, izmērojamiem un atkārtojamiem, un tiem ir jāveicina dzīvnieku aizsardzības normu pārredzamība; tajos ir jāiekļauj dzīvnieku veselības aspekts; ar indikatoru palīdzību ir jāatvieglo pārbaudes,

---

⁵ Komisijas Regula (EK) Nr. 1071/2005 (2005. gada 1. jūlijs), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 2826/2000 par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū (OV L 179, 11.7.2005., 1. lpp.).

jāsamazina birokrātijas apjoms un jāiegūst zinātniski rezultāti, kurus valstis var savstarpēji salīdzināt;

46. aicina Komisiju rūpēties par to, lai trīs gadu laikā izstrādā integrētus dzīvnieku aizsardzības indikatorus un noslēdz attiecīgos pētnieciskos darbus;
47. aicina Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt pieteikto komunikācijas stratēģiju un konsekventi īstenot to; rīcības plāna īstenošana var izdoties tikai tad, ja visas iesaistītās puses ir pietiekami informētas par tām priekšrocībām attiecībā uz dzīvniekiem un produktiem, kuras ir saistītas ar augstu dzīvnieku aizsardzības līmeni Eiropā;
48. uzskata, ka garantijas sistēmu potenciāls, kuras nodrošina augstu dzīvnieku labturības līmeni un veicina dzīvnieku aizsardzības uzlabošanu, mazinās konkurencē ar lētiem ražojumiem, kuru pamatā ir garantijas sistēmas, kas nodrošina dzīvnieku labturību, ievērojot tikai minimālās prasības dzīvnieku aizsardzības jomā, un ka tādēļ ir vajadzīgs tiesiskais regulējums, ar ko nosaka kvalitātes garantijas minimālās normas;
49. aicina Komisiju un dalībvalstis paplašināt savus centienus saistībā ar patērētāju informēšanu; ir jāpārbauda rīcībā esošie veicināšanas instrumenti, lai atvieglotu atbilstīgu tirgvedības un informācijas kampaņu īstenošanu;
50. atzinīgi vērtē informācijas foruma izveidi dzīvnieku aizsardzības jomā; ar tā palīdzību būtu jāveicina informācijas apmaiņa par jaunāko attīstību dzīvnieku aizsardzības jomā, zinātniskajām atziņām un it īpaši par paraugprakses piemēriem;
51. atbalsta uzskatu, ka ir vajadzīga Eiropas stratēģija, lai sekmētu informācijas izplatīšanu par dzīvnieku aizsardzību Eiropā un trešās valstīs nolūkā izskaidrot pilsoņiem dzīvnieku audzēšanas sistēmu atšķirības, kā arī ar augstākiem dzīvnieku aizsardzības standartiem saistītās izmaksas un ieguvumus; tas būtu jāīsteno neatkarīgi ierosinātā centra vai laboratorijas aizgādībā;
52. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt pietiekamu finansējumu apmācībai, tālākizglītībai un konsultēšanai, piemēram, izmantojot Eiropas Lauku attīstības fonda līdzekļus lauku apvidus attīstībai;
53. uzskata, ka, ņemot vērā paredzēto vispārējo lauksaimniecības tirgus liberalizāciju, jaunu augstāku normu ieviešana ES 25 dalībvalstīs var ietekmēt Kopienas ražojumu konkurētspēju, ja saistībā ar PTO nenotiek šo normu vienādošana;
54. pauž nožēlu, ka saistībā ar spēkā esošajiem dzīvnieku aizsardzības un labturības standartiem pārtikas produktu ražošanas daļas pārvieto no ES uz citām valstīm, un tādēļ uzstājīgi aicina Komisiju rūpīgi pārbaudīt šīs tendences apjomu;
55. aicina Komisiju atlīdzināt finansiālos zaudējumus tiem ražotājiem Kopienā, kuriem dzīvnieku labturības pasākumu īstenošanas rezultātā pieaug ražošanas izmaksas;
56. norāda, ka daudzos gadījumos augstāki dzīvnieku aizsardzības standarti palielina izmaksas; tomēr līdz šim brīvās tirdzniecības jomā dzīvnieku aizsardzības aspektiem ir otršķirīga nozīme, kas rada dzīvnieku aizsardzības „dempingu” un zaudējumus Eiropas ražotājiem vietējā tirgū un trešo valstu tirgos; tādēļ ierosina izveidot instrumentu kvalificētai piekļuvei tirgum, ar kura palīdzību novērš ES dzīvnieku aizsardzības normu nozīmes mazināšanu,

proti, palielinot nodevas tiem ražojumiem, kas neatbilst ES normām;

57. tādēļ atzinīgi vērtē visus pasākumus un Komisijas iniciatīvas, kas veicina starptautiska mēroga vienprātību attiecībā uz augstiem dzīvnieku aizsardzības standartiem; ir noteikti jāturpina dzīvnieku aizsardzības standartu izstrāde saistībā ar Pasaules Dzīvnieku veselības organizāciju un jāpanāk, lai Pasaules Tirdzniecības organizācija uzlabotu minēto standartu tiesisko statusu; mērķis ir radīt visā pasaulē pēc iespējas augstu un vienotu dzīvnieku aizsardzības līmeni; līdz tam aicina Komisiju ar jauniem saistošiem, detalizētiem un vienotiem standartiem nepastiprināt esošos konkurences traucējumus Eiropas ražotājiem;
58. aicina Komisiju veicināt, lai ES dzīvnieku aizsardzības normu augsto līmeni īpaši ņem vērā PTO Nolīguma par sanitāro un fitosanitāro pasākumu piemērošanu nākamajās pārbaudēs un saistībā ar citiem atbilstīgiem PTO nolīgumiem;
59. pauž nožēlu, ka dzīvnieku aizsardzības jautājumi nav iekļauti pašreizējā PTO sarunu kārtā; pastāv uz to, ka Komisijai ir jāaizsargā Eiropas standarti, taču saprot arī to, ka šo standartu ievērošanas rezultātā ES ražotājus skar izmaksu pieaugums;
60. uzstājīgi prasa pastiprināt dzīvnieku aizsardzību saistībā ar PTO; aicina Komisiju Dohas sarunu ietvaros aktīvi atbalstīt to, ka dzīvnieku aizsardzība kā nekomerciāla rakstura jautājums tiek iekļauta sarunu darba kārtībā un ka dzīvnieku aizsardzības veicināšanas pasākumus saistībā ar lauku attīstības politiku un savstarpējās atbilstības politiku atzīst par neierobežoti atbilstīgiem „zaļās kastes” prasībām;
61. aicina Komisiju atbalstīt, ka PTO sarunās vai turpmākajā starptautiska mēroga vienošanās procesā par dzīvnieku aizsardzības standartiem ņem vērā nekomerciāla rakstura jautājumus, pirms tā pastiprina ES tiesību aktus dzīvnieku aizsardzības jomā;
62. norāda uz to, ka PTO tirdzniecības noteikumi neierobežo ražošanas sistēmu apstiprināšanu, kā tas ir norādīts paziņojuma sākotnējā versijā, un ka tādēļ ir iespējams un vēlams apstiprināt ražošanas sistēmas, kurās izmanto ievērojami augstākus aizsardzības standartus, kas pārsniedz minimālās prasības;
63. atbalsta Komisijas centienus papildus daudzpusīgajai stratēģijai panākt dzīvnieku aizsardzības jautājumu nostiprināšanu divpusējos tirdzniecības nolīgumos (piemēram, ar Ķīnu un Kanādu) vai veterinārajos nolīgumos un attīstīt informācijas apmaiņu ar trešām valstīm un to pārstāvjiem par dzīvnieku aizsardzības jautājumiem;
64. uzskata, ka visos spēkā esošajos un turpmākajos divpusējos nolīgumos ar trešām valstīm, kuros paredz sanitāros un fitosanitāros pasākumus, ir jānodrošina, ka no dzīvniekiem iegūtos produktus, kas nāk no trešām valstīm, ražo vismaz saskaņā ar dzīvnieku aizsardzības normām, kuras atbilst ES normām, un ka ES patērētājus informē par šīm normām;
65. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, lai iedrošinātu no dzīvniekiem iegūto ražojumu importētājus Eiropas Savienībā prasīt, ka viņu piegādātāji ievēro vismaz ES tiesību aktus par dzīvnieku aizsardzības standartiem;
66. atzinīgi vērtē paredzēto dialogu ar jaunattīstības valstīm par tirgus papildu iespējām, kas ir saistītas ar augstākiem dzīvnieku aizsardzības standartiem; aicina Komisiju, izmantojot esošās vai jaunas atbalsta programmas tirdzniecības jomā, atbalstīt jaunattīstības valstis

dzīvnieku aizsardzības standartu izpildē;

67. atzinīgi vērtē Komisijas centienus atbalstīt jaunattīstības valstis starptautisko standartu ieviešanā, sniedzot atbalstu tirdzniecības jomā;
68. atzinīgi vērtē darbu, ko Komisija ir veikusi saistībā ar tehnisko atbalstu jaunattīstības valstīm tirdzniecības jomā, sniedzot atbalstu, piemēram, saviem ekspertiem dalībai konferencēs par starptautisku normu noteikšanu un nosūtot ES tehniskos ekspertus uz jaunattīstības valstīm; konstatē, ka trešo valstu pārstāvji jau var piedalīties ES mācībuursos, kurus rīko dalībvalstu atbildīgajām iestādēm par ES tiesību aktu piemērošanu dzīvnieku aizsardzības jomā, un uzskata, ka Kopienai divpusēji un daudzpusēji iniciatīvu ietvaros ir jābūt gatavai nodrošināt izvērtēšanu, apmācību, pētniecību un finansiālu atbalstu, lai jaunattīstības valstis var pilnībā izmantot tirdzniecības iespējas, un turklāt uzskata, ka uzlabota dzīvnieku aizsardzība bieži sniedz šīm valstīm tiešu labumu — finansiālā ziņā, pārtikas produktu ražošanā un vides aizsardzībā;
69. uzskata, ka Kopienas lēmums aizliegt hormonus saturošas liellopu gaļas ieviešanu bija zinātniski pilnībā pamatots, un aicina Kanādu un ASV nekavējoties atcelt nepamatotās un PTO neatbilstīgās sankcijas, kas vērstas pret Eiropas precēm;
70. atzinīgi vērtē ierosināto aizliegumu ieviest, izvest, tirgot un pārstrādāt suņu un kaķu kažokādas un aicina Komisiju pilnībā aizliegt roņu produktu un to produktu ieviešanu no trešām valstīm, kurus iegūst nežēlīgā veidā, piemēram, kažokādas, ko iegūst, dīrājot dzīvus dzīvniekus, kažokādas no dzīvnieku audzētavām bez veterinārās uzraudzības un farmācijas produktus, kuros izmantotas apdraudētas dzīvnieku sugas, kā arī produktus, kas ražoti, nepietiekami ievērojot vides un bioloģiskās daudzveidības aizsardzības normas;
71. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus, lai pagaidu aizliegums ievest savvaļā ķertus putnus Eiropas Savienībā kļūtu par pastāvīgu, ņemot vērā ētiskos, veselības un dzīvnieku labturības apsvērumus;
72. ir norūpējies par to, ka tirdzniecība ar eksotiskiem dzīvniekiem apdraud bioloģisko daudzveidību un dzīvnieku labturību, un tādēļ uzskata, ka, īstenojot dzīvnieku aizsardzības pasākumus un ņemot vērā ziņojumā minētās pārrobežu problēmas, ir jāpievērš uzmanība ietekmei uz bioloģisko daudzveidību;
73. pauž bažas par dzīvnieku ciešanām, kurus izmanto cīņās; aicina Eiropas Kopienai izbeigt suņu un gaiļu cīņu rīkošanu, piemērojot atbilstīgus valsts vai Kopienas līmeņa tiesību aktus un nodrošinot to, ka šo cīņu rīkošanā iesaistītās personas savai darbībai nesaņem nekādu valsts atbalstu;
74. uzskata, ka Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par ģenētisko parametru ietekmi uz vaislas vistu un broilera aizsardzību, kurš ir jāiesniedz līdz 2010. gadam, ir jāpapildina ar atbilstīgiem likumdošanas priekšlikumiem;
75. uzskata, ka ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par lauksaimniecībā izmantojamo cūku aizsardzību, kuru paredzēts iesniegt līdz 2009. gadam, ir jāpapildina ar atbilstīgiem likumdošanas priekšlikumiem;
76. prasa Bulgārijai un Rumānijai jau tagad ievērot Kopienas izvirzītos mērķus dzīvnieku aizsardzības jomā un īstenot visus spēkā esošos ES dzīvnieku aizsardzības tiesību aktus vēl

pirms 2007. gada janvāra vai, ja ir noteikts pārejas laiks saskaņā ar pievienošanās līgumiem, vismaz šai laikā;

77. uzskata, ka Komisijai pirms jaunas dalībvalsts uzņemšanas Eiropas Savienībā ir jāpārbauda, vai pareizi tiek īstenota ES likumdošana, kā arī paredzētās valstu kontroles dzīvnieku aizsardzības jomā;
78. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.